

jeg til at omtale det, og Gud give, jeg havde Kræfter nok til at slaa dette Fabeldyr for Panden, saa det aldrig rejste sig mere.

San glærer Bendix har faaet den besynderlige Tanke paa Hjernen, at de Virksomheder, Forretningslokaler, Butikker, Restaurationer, der ligger i Nærheden af et Teater, skal knyttes fuldstændigt til Teatret, for at de Lejeindtægter, det giver, kan komme Teatret til gode. Til den Ende vil Hr. Bendix lade opføre et mægtigt Bygningskompleks paa det gamle Banegaards-terræn, efter hans Opgivelse af Størrelse som Raadhuset plus Kristiansborg — Ridebanen dog undtaget; og i dette mægtigt Bygningskompleks skal Operaen være det centrale Anlæg. Foran Operaen og bag ved Paladsteatret skal der anlægges en aaben Plads af Størrelse som Raadhustorvet. Det bliver en yndig Plads. Paladsteatret er vel nok den hæsligste Bygning her i København, hvilket jo vil sige en Del, og efter den Façadetegning, jeg har set, af den ellers udmærkede Arkitekt Ivar Bendtsen, vil Operaen mest af alt komme til at ligne et Tugthus. Det tør maaske antages, at ogsaa Hr. Bendix vil indrømme, at Lejeindtægters Størrelse er afhængig af Komplexets Beliggenhed; men Hr. Bendix's Filharmonikaserne vil ikke faa nogen god Beliggenhed. Den vil komme til at ligge langt fra Hovedstrøget, Vesterbros Passage, og den nye Gade, der nærmest bliver en Forbindelse mellem Gamle Kongevej og Aaboulevarde, vil aldrig blive nogen Færdsselsaare af Betydning.

Jeg ved ikke, hvor store Lejeindtægter Hr. Bendix kalkulerer, men antagelig er de svarende til den Beregning, han benyttede ved sit Casino-Projekt, hvor en underjordisk Restauration i Amaliegade var ansat til en aarlig Lejeafgift af 80 000 Kr. Hvor meget mere vil da en Beværtning i fuld Dagslys ikke kunne give — paa Papiret! Hr. Bendix jugerer, at hans kubistiske Forretningshus vil komme til at koste 25 Mill. Kr. Hvorfra denne nette Sum skal komme, oplyses ikke, men Hr. Bendix gør bestemt Regning paa, at Staten vil forstrække ham med 6 Mill. Kr. „Saa vil Foretagendet uden Tvivl kunne gennemføres“ — skriver Hr. Bendix. Det er om denne Plans kunstneriske og økonomiske Sider, at Hr. Bendix har holdt et Foredrag for en Plenarforsamling af Operaens, Ballettens, Kapellet og Korets Medlemmer, og hans Succes har affødt den Adresse, jeg før omtalte. Personalerne andrager om, at Regeringen vil tage Projektet under Overvejelse, og det kan vi jo sagtens føje dem i.

Men nogen lang Overvejelse behøver vi neppe for at affærdige det. Det er ganske vildt.

Imod Operaens og Ballettens Overflytning til Casino har man især gjort to Indvendinger. Den første er, at Rumforholdene paa Casino vil blive for smaa, at Teatret vil blive Operaen og Balletten uværdigt. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. Hr. Arkitekt Bunch, der er vor første Teaterarkitekt og en saare talentfuld Mand, har udarbejdet en Plan med den fortræffelige Operascene i Dresden som Forbillede. Den nye Scene i Amaliegade vil baade i Størrelse og i teknisk Indretning blive Dresdeneroperaen meget lig. At man ikke skulde kunne opføre store Operaer paa Scenen i Amaliegade er rent Snak. Man har forset sig paa den gamle Casino Scene, men her er der jo Tale om en helt ny Scene. Den nuværende Scene paa det kongelige Teater har en Bredde af 27 m, og her gaar der megen Sceneplads tabt, da begge Sidevæggene maa benyttes som Afstillingsmagasiner. Casino Scenen vil faa en Bredde af 26 m og kan benyttes fuldt ud. Det kongelige Teater har en Dybde af 22 m, og saa dyb er faa Scener i Europa. Casino Scenen faar en Dybde af 21 m. Dens Tilskuerplads bliver 1 000 Kubikmeter større end det kongelige Teaters, men er i sine Højde-, Bredde- og Dybdeforhold svarende til det nuværende Casinos Tilskuerplads. Dens Kapelrum er i Gulvflade 30 Kvadratmeter større. Det er rigtigt, at Placeringen af nogle Paaklædningsrum og Prøvesalene ikke er ideel, fordi man har været afskaaret fra at tage mere end 10 Paaklædningsrum for Solister i Scenegulvets Højde, og fordi man har været nødsaget til at anbringe Prøvesalene i Façadebygningen til Amaliegade. Men den første Vanskelighed maa kunne afhjælpes ved stedsegaaende Elevatorer, som vi kender dem her i Rigsdagen; og paa den anden Vanskelighed maa der kunne raades Bod ved at lægge en Slags Prøveplan for Solister, Orkester og Kor. Teatret vil blive overordentlig smukt, udstyret med alle Nutidens tekniske Hjælpemidler, og mig er det ufatteligt, at Operaens og Ballettens Personalere ikke er himmelhenrykte ved Udsigten til at faa et langt bedre Scenerum end det, de er vant til, et forøget Kapel og sidst, men ikke mindst, deres eget Teater. Men det er de altsaa ikke. Menneskene er utaknemmelige.

Den anden Indvending, der gøres mod, at Operaen og Balletten knyttes til Casino, har noget større Vægt. Man peger paa den